

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Septima Conclusio. Puto dißimilem impone[n]di rationem esse eorum, quæ immittuntur in carnosam corporis substantiam, & aliorum, quæ ad intestina & stomachum transeunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

Huic Conclusioni congrua exempla ponit Nicolaus Remigius lib.2.cap.4. Quædam Margareta Ienina adiunctis sibi socijs, cùm proprium filium odiisset, inuencta est nocte à Dæmone in illius ædes, quæ erant in Sarbringen, vbi dormientem priustamen vnguento illinitum ad altius dormiendum, aggressæ simul sunt: sed cùm aliud fato aliquo impeditæ efficere non potuissent, testam humi repartam lateri filij, cui nomen erat Iaquilinus, facto prius vulnere, quod tamen momento coalesceret, inseruerūt: vnde etiam post multorum mensium vexationem videntibus multis erupit. Sennel Armentaria, quæ Dusæ in oppido Lotharingiæ pridie Calend. Octob. Anno 1586. mortis supplicium pertulit, confessa est, se in summum pedem cuiusdam Philippi Pistoris os è veruecina coxa inscruisse: cùm prius admota piscis spina vulnus fecisset, quod deinde callo obductum, ingentes diuturnos. que dolores eidem peperit, vt ab eodem pectori etiam postea compertum est.

Septima Conclusio. *Puto dissimilem imponēd rationem esse eorum, quæ immittuntur in carnosam corporis substantiam, & aliorum, quæ ad intestinæ & stomachum transiunt.*

RATIO

RATIO diueritatis est. Quia orificium, arteriæ, guttur & alia organa ad naturæ conservationem ordinata, ita sunt constituta, quod non dilatentur, aut comprimantur, nisi ad naturales suos effectus. Sēsum autem fugit, quod tam dura, solida & crassa transeant tam angusta foramina, sine dolore perceptibili. Etsi enim Dæmon sua subtilitate corpus penetrat, eiq; illabatur; non tamen potest mediantibus corporalibus rebus ita interius operari, sicut exterius in carne, ybi facilius actiua passiuis coniunguntur. VVierus lib. 4. de præstig. Demonum, cap. 9. vnum adfert exemplum ex Ioanne Langio, Illustrissimorum Principum Palatinorum Rheni medico, lib. 1. Epist. 38. Quod contigit Anno Domini à Christi nativitate 1539. in quodam Eistetensis Episcopatus pago Fugelthal. In hoc pago Ulricus Neusesser agricola, cum crudelibus dolorum tormentis circa alterum hypochondrium conficeretur, subito clavum ferreum sub illæsa cunte manu appræhendit, quem Chirurgus illuc balneator nouacula exciderat: nectamen cesarunt dolores, sed indies magis incrudescebant. Quapropter cum nec aliud doloris remedium fore miser, quam mortem suspicaretur, arrepto cultello, sibi guttur abscedit. Itaq; dum tertio die ad sepulchrum mortuus efferretur, aderant tum Eucharius Rosenbader ex VViesenburg, Noricorum oppido, ac Ioannes

ab

ab Ettenstet balneator, qui astante magna ho-
minum frequentia, de mortui agricultorū ven-
triculum inciderunt, in quo lignum teres &
oblögum, quatuorex chalybecultros, partim
acutos, partim instar serræ dentatos, ac duo
ferramenta aspera repererunt, quorum sin-
gula spitami longitudinem excedebant: ade-
rat & capillorum instar globi in uolucrum.
Sed quid potissimum h̄ic admiraberis? an
quomodo tot & tanta ferramenta in ventricu-
li cauitate contineri potuerint: an qua artes sint
ingesta? certa non alia, quam Dæmonis astu &
dolo. Hæc dictus auctor.

QVAESTIO VIII.

*Quomodo malefici aut sagæ nocte ædes
maleficiandi ingredi possunt, sine strepitu &
rumore, ita ut non deprehendantur?*

CONFESSIONIBVS maleficorum & saga-
rum didicimus, quod non raro de nocte
ædes intrant, infantes rapiunt, aut homines
dormientes beneficijs inficiunt. Quæritur er-
go qua ratione ita cautæ ædes & cubicula clau-
sa intrare valeant? Tractat aliquid de hac quæ-
stione Grilland. lib. 2. de Sortilegijs q. 8.

H̄ic in memoriam reuocandum est, quod
in superiori tractatu insinuatum, de custo-
dia & ducatu Angelorum. Sicut enim bonus
Ange-